

13.11.2017

Søndag tok de av fra Union Glacier (bildet) og landet på Ross-isen. Mandag begynte de skituren mot Framheim, stedet der Roald Amundsen begynte turen inn til Sydpolen. FOTO: Kaspersky Lab / TT / NTB scanpix

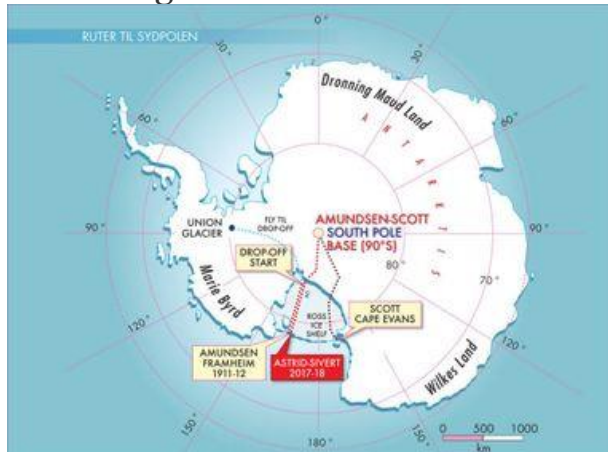
Astrid har spent på seg skiene - ekspedisjonen til Sydpolen er igang

Nå spenner Astrid Furholt endelig på seg skiene etter å ha sittet værfast i en uke.

[Jan Oddvar Eide](#)

Publisert: 13.nov.2017 17:25

ANTARKTIS: – I ettermiddag norsk tid spenner Astrid på seg skiene og begynner på den første etappen fra Ross-isen til Framheim, forteller Lars Ebbesen, som er Astrid Furholt og Jan Sverre Sivertsens kontaktpunkt.

DROP-OFF START: Da har Astrid Furholt landet på startpunktet, som skal bringe henne og makkeren Jan Sverre Sivertsen til Framheim, der de skal legge seg i sporet til Roald Amundsen inn til Sydpolen.

Polfareren fra Birkenes har sittet værfast sammen med makkeren sin på Union Glacier i en uke, og mistet verdifull tid. Mandag 13. november har de 65 dager på seg til å nå fram til polpunktet.

Astrid Furholt spenner i dag på seg skiene. Hun vil bli den første kvinnen som følger i Roald Amundsens skispor inn til Sydpolen.
Privat

Minus 12 er altfor varmt

– De ble fløyet fra Union Glacier med en mellomlanding for å fylle tanken. Så landet de på Ross-isen søndag kveld klokka 21, og satte opp basen på startpunktet. Det er flere forberedelser som skal gjøres, men det er strålende vær og de er klare til å begynne ferden, forteller Ebbesen.

Mandag morgen i Antarktis er det sol, vindstille og minus tolv grader på Ross-isen. Underlaget er fast med store mengder puddersnø på toppen.

– Det er altfor varmt, sa Astrid til meg på telefon nå nettopp, humrer Ebbesen.

– Når de skal gå og trekke pulkene, så er det et problem når temperaturen er 12 minusgrader. Helst bør den opp mot 20 minus, det er en fin arbeidstemperatur. Den dype snøen på toppen kan også bli tøff å dra pulkene gjennom. Det kan gjøre jobben betydelig tyngre. Da må de først trække løype. Så må de snu og gå tilbake, hente pulkene og fortsette slik fram og tilbake, forteller den erfarne polfareren Lars Ebbesen, som

blant annet gikk til Sydpolen sammen med Cato Zahl Pedersen og Odd Harald Hauge i 1994–95.

[Full storm bremser polferden](#)

Medlemmene av ekspedisjonen "Unarmed to the pole" hjem fra Sydpolen i 1995. Fra venstre Odd Harald Hauge, Cato Zahl Pedersen og Lars Ebbesen. Åserud, Lise NTB / SCANPIX

Det begynner å haste

Det er altså 65 dager igjen til de må være på Sydpolen. Fristen kommer av at basen som skal fly dem ut igjen, ikke har flyvninger etter 17. januar. Fra da av vil det koste Astrid Furholt en million kroner ekstra å komme hjem. Og den 26. januar stenger basen. Alternativet da vil være å forlate Sydpolen i motsatt retning og hentes ut på den andre siden, der infrastrukturen er bedre.

– I utgangspunktet er det beregnet 14 dager fra startpunktet på Ross-isen til Framheim. Nå håper Astrid at de skal klare det raskere enn det. Ti dager ville vært helt fantastisk, men det skal mye til å klare det. Men de satser alt på å vinne inn noen av dagene de har tapt. Det hadde vært helt utrolig, sier Ebbesen.

– Da er de i rute, og det øker sikkerheten for ekspedisjonen og sjansen for å lykkes, sier han.

– Hvis det ikke går, får de atskillig mer press på returen, mye større press, påpeker Ebbesen.

[Fredag begynner turen i Amundsens fotspor](#)

Kampen om tiden

Når Astrid kommer til Framheim, begynner hun på selv Amundsen-ruta til Sydpolen. De beregner 25 dager tilbake til depotet og 25 til 30 dager inn til Sydpolen.

Den absolutt verste ruta til polpunktet – den alle vil gå.

– Den har alt en rute skal ha, det er den store klassiske ruta: Det er komplett umulig å komme til startpunktet, det finnes ikke infrastruktur, det er det desidert dyreste stedet i verden å gå på ski, men også det mest tilfredsstillende. Sydpolen i Amundsens rute er den totale utfordring, sier Lars Ebbesen.

[Sikter mot Sydpolen](#)

Skal skiseile

Søndag kveld landet de på nedsiden av Axel Heiberg-breen, der de også kan se fjellet Roald Amundsen kalte opp etter sin venn og støttespiller don Pedro Christophersen.

– Selv om det er vindstille nå, så skal det øke svakt utover dagen, og litt mer i morgen. Derfor begynner de på skiene og drar pulkene for å komme i gang og kjenne på forholdene. Så er håpet at de kan begynne å skiseile når vinden øker på. De trenger hjelp av vinden for å komme til Framheim så fort som mulig, sier Ebbesen.